

sommere Maade vil gribe ind i den Sag? Nej tværtimod, det vil Ministeriet ikke. Af 2 Grunde. Fordi Fordringerne til dette Lovforslag og den nuværende Fattighjælp er ens. Det er det fornødne, det nødvendige Underhold. Hvorfor i al Verden skulde Ministeriet komme og gribe ind i Kommunalbestyrelsens Beslutninger paa dette Omraade, naar Ministeriet ikke er interesseret i det? Og Ministeriet er netop ikke interesseret i det, for medens det ved den nuværende Fattighjælp er Sognene, der betale, er det her ved denne Fattigunderstøttelse Staten, der betaler det halve, og jeg antager, at den højtærede Indenrigsminister ikke føler sig særlig forpligtet til af Statskassens Midler at trykke Opfattelsen paa de Punkter, hvor der kan være Spørgsmaal om Tvivl i den Sag — for det maa vi jo huske paa, der er ikke sikret noget fast, som skal gives, det kan fortolkes, det overlades til Kommunalbestyrelsen at bestemme. Hvorfor skulde Indenrigsministeren sige: I kunne give mere, jeg betaler det halve? Det er der ikke Grund til for Indenrigsministeren at gøre, og jeg ønsker slet ikke, det skal ske. Men er det Tilfældet, og at i det hele taget Lovens Usikkerhed rimeligvis over hele Landet vil give højt forfælselig Virkemaade, vil den ikke give de fattige en Smule mere Betyrrelse, end de nu have. Kun dette Omraade om Valgrettens Bevarelse behøvedes den ærede foregaaende Taler os, at vi ikke tog Hensyn til — jo sandelig tage vi Hensyn til det, men det kan ogsaa købes for dyrt. Af disse Grunde vil jeg ligesom den sidste ærede Taler stemme mod dette Forslags videre Fremme.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg skal fatte mig meget kort. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg ikke erkender, at det ærede Medlem har læst blot Titlen til Lovforslaget rigtig. Der staar „Alderdomsforsørgelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet“. Modsigningen til det er ikke uværdige trængende, men Modsigningen er „værdige trængende indenfor Fattigvæsenet“. Det var noget af det første, jeg begyndte Forhandlingen med, at gøre opmærksom paa, at selvfølgelig er man ikke uværdig, fordi

man er paa Fattigvæsenet. Det er vel nok saa anerkendt, saa det er mig ikke sjaende, at det ærede Medlem læser Titlen galt. Naar den læses rigtig, staar der tydelig nok, at Modsigningen er værdige trængende udenfor Fattigvæsenet og værdige trængende indenfor Fattigvæsenet. Der kan tænkes flere Modsigninger, men det er denne, det her kommer an paa. — Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Caspersen) troede ikke, at man under det nuværende Fattigvæsens Ordning temmelig hyppig kom til Ministeriet. Men det gør man, man faar mange Afgørelser, selv af Detailspørgsmaal. Det ærede Medlem kan slet ikke vide noget om, hvad Ministeriet vil, eller hvad det føler sig forpligtet til at gøre over for denne Lov. Det er kun rene Fantasier, det ærede Medlem tillader sig at fremsætte i saa Henseende. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at Ministerens og Regeringens Mening med denne Lov, for saa vidt man har dens Udøvelse i sine Hænder, hvad man til en vis Grad har, er at udøve den loyalt og fornuftigt.

Ordføreren: Jeg har slet ikke tænkt paa lønede Sogneraadsmænd, aldeles ikke. Men naar man som jeg bor i et Amt, hvor Amtsradet er uvilligt til at gaa høre end til at give Sogneraadet Tilladelse til at bruge mere end 50 Kr. af Kommunekassen til Medhjælp for Formanden, saa tror jeg, at den højtærede Minister vil give mig Ret i, at saa kan man overfor de Krav, som nu stilles til Sogneraadens Arbejde, egentlig nok nære et stærkt Ønske om, at det maa gøres lettere for Sogneraadene at kunne faa tilstrækkelig Hjælp til det Arbejde, som skal udføres.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.) vedtoges med 47 Stemmer mod 9.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at tilstille Konsejlspræsidiet.